

**Міністерство освіти і науки України
Державний університет «Одеська політехніка»**

В.П. Кубко

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до виконання реферативної роботи з дисципліни
«КОМУНІКАТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ»**

**(для здобувачів вищої освіти гуманітарного факультету та
навчально-наукового інституту дистанційної та заочної освіти)**

Одеса – 2021

**Міністерство освіти і науки України
Державний університет «Одеська політехніка»**

В.П. Кубко

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до виконання реферативної роботи з дисципліни
«КОМУНІКАТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ»**

**(для здобувачів вищої освіти гуманітарного факультету та
навчально-наукового інституту дистанційної та заочної освіти)**

Затверджено
на засіданні кафедри
міжнародних відносин та
права.
Протокол №1 від
30.08.2021

Одеса – 2021

Методичні рекомендації до виконання реферативної роботи з дисципліни «Комунікативний менеджмент» для здобувачів вищої освіти гуманітарного факультету та навчально-наукового інституту дистанційної та заочної освіти/ Уклад.: В.П. Кубко. Одеса: ДУ «Одеська політехніка», 2021. 20 с.

Укладач: В.П. Кубко, канд. філос. н., доц.

Методичні рекомендації є частиною навчально-методичного комплексу з дисципліни «Комунікативний менеджмент», який включає робочу навчальну програму, методичні рекомендації та завдання щодо виконання практичних занять, самостійної роботи тощо.

Методичні рекомендації до виконання реферативної роботи з дисципліни призначено для здобувачів вищої освіти гуманітарного спрямування загалом та для здобувачів за освітньо-професійною програмою «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії».

© В.П. Кубко
© Державний університет
«Одеська політехніка», 2021

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
ТЕМАТИКА РЕФЕРАТИВНИХ РОБІТ	6
ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ РЕФЕРАТИВНОЇ РОБОТИ	7
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	15
ДОДАТКИ	17
Додаток А. Оформлення титульної сторінки реферативної роботи	18
Додаток Б. Призначення методів дослідження	19
Додаток В. Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел	21

ПЕРЕДМОВА

Індивідуальна робота з дисципліни «Комунікативний менеджмент» передбачає виконання реферативної роботи.

Реферативна робота (РР) – індивідуальне завдання, що передбачає розкриття конкретної теми, яка охоплює один або декілька змістовних модулів робочої навчальної програми дисципліни.

Реферат – доповідь на певну тему, що передбачає огляд відповідних літературних та інших джерел; виклад змісту наукової роботи, книжки, статті. Виконання реферату передбачає певний різновид дослідної роботи – серйозну самостійну роботу, засновану на аналітичному та описовому методах дослідження. Базується він на описовому методі дослідження. Використовують його для засвоєння й оцінки наявної наукової інформації з конкретної тематики.

Мета реферативної роботи – розвиток самостійності здобувачів у доборі та опрацюванні джерел інформації з визначеної теми, удосконалення вмінь обирати суттєве, основне, а також давати оцінку проаналізованому та робити висновки.

Реферативна робота виконується у 7 семестрі згідно з графіком навчального процесу. На її виконання відводиться 8 год. індивідуальної роботи здобувача. Оцінювання роботи здійснюється за 10-бальною системою.

Необхідною літературою для виконання РР є джерела зі списку рекомендованої літератури, додаткові матеріали у джерелах, а також варто скористатися вказаними інформаційними ресурсами.

Тему реферату здобувачі обирають самостійно із поданих нижче. Кожний реферат має бути індивідуальною роботою, в ньому простежуватимуться особливості мислення, творча манера автора. Водночас він повинен відповідати вимогам до його оформлення.

Реферативна робота має відповідати Положенню про академічну доброчесність Одеського національного політехнічного університету, затвердженому ВР ОНПУ (протокол від 17.09.2018 р. № 2) (https://op.edu.ua/sites/default/files/publicFiles/node_docs/polojennyyaa.pdf); відповідно не повинна містити академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації.

Задля дотримання академічної доброчесності ми відштовхуємося від адекватного розуміння ключових термінів, як-от:

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом норм, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та наукових досягнень.

Академічний плагіат – привласнення авторства на чужий науковий (навчально-науковий, навчально-методичний і т. ін.) текст або відкриття, винахід і т. ін., використання (повне або часткове) і, відповідно, оприлюднення й подання наукових здобутків, отриманих іншими особами, як результат власних наукових пошуків; репрезентація опублікованих чужих текстів без покликання на їхавторів.

Компіляція – несамостійний, неоригінальний текст, написаний на основі запозичення тих чи тих матеріалів в інших авторів, без поглибленого вивчення проблеми через копіювання тексту із низки джерел без внесення в нього правок, із покликанням на авторів.

Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

Списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

Обман – «надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація та списування.

Оригінальність наукового тексту – відсоткове співвідношення авторського тексту, що не має збігів з неавторським, до загального обсягу текстового матеріалу.

Фабрикація – «вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі чи наукових дослідженнях».

Фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень.

Терміни вжито у значеннях, визначеними Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту».

Попередження плагіату в академічному середовищі за освітньо-професійною програмою підготовки фахівця першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» здійснює випускова кафедра через комплекс профілактичних заходів, як-от:

– ознайомлення з законодавчо-нормативною базою, довідковими матеріалами та, зокрема, «Положенням про академічну доброчесність Одеського національного політехнічного університету», затвердженим Вченою радою (протокол від 17.09.2018 р. №2);

– ознайомлення із суттю ключових понять, пов'язаних із академічною доброчесністю, різновидами плагіату, правилами наукової етики тощо;

– залучення здобувачів до самостійної перевірки кваліфікаційних робіт на оригінальність та унікальність із використанням відповідних програмно-технічних засобів;

– інформування про притягнення до відповідальності виконавців кваліфікаційних робіт, їхніх наукових керівників та рецензентів за недотримання правил наукової етики, норм наукової діяльності, зокрема й цитування та покликання (п. 6 Положення) тощо.

Текст реферативної роботи для визначення її самостійності, оригінальності, унікальності за два тижні до захисту перевіряється із залученням онлайн-системи для виявлення академічного плагіату «StrikePlagiarism» (https://strikeplagiarism.com/ua_report/report.html).

При отриманні позитивного висновку «Звіту подібності» онлайн-системою «StrikePlagiarism» про відсутність академічного плагіату, фабрикації або фальсифікації даних здобувач допускається до захисту.

При отриманні негативного висновку «Звіту подібності» онлайн-системою «StrikePlagiarism» реферативна робота підлягає ретельному аналізу з боку викладача і надалі скеровується на доопрацювання (до 5 календарних днів). Після зазначеного терміну реферативна робота підлягає повторній перевірці за допомогою онлайн-системи «StrikePlagiarism».

ТЕМАТИКА РЕФЕРАТИВНИХ РОБІТ

1. Комунікація як соціокультурний процес взаємодії людей.
2. Основні характеристики ділової комунікації у XXI столітті.
3. Структура ділової комунікації.
4. Вербальна і невербальна інформація в діловій комунікації.
5. Структура і функції конфліктів у діловій комунікації.
6. Урахування індивідуальних особливостей особи в діловій комунікації.
7. Діловий етикет і його вплив на ділову комунікацію.
8. Психологічний клімат трудового колективу: його формування і вплив на ділові відносини.

9. Комунікативний портрет конкурентоздатного фахівця.
10. Бар'єри в комунікації і їх подолання.
11. Особливості ділової комунікації в різних країнах.
12. Ділова нарада: підготовка і проведення.
13. Документаційне забезпечення ділової комунікації.
14. Імідж ділової людини.
15. Принципи кодексу ділової комунікації.
16. Цінності і символи в діловій комунікації.
17. Мистецтво письмової ділової комунікації
18. Стереотипи і бар'єри ділового спілкування.
19. Зовнішні комунікації організації.
20. Маніпулятивні технології в системі масових комунікацій.
21. Подолання міжкультурних проблем як обов'язкова складова комунікації міжнародних компаній.
22. Ділова комунікація в умовах глобалізації.
23. Релігійні відмінності і ціннісні універсалії в діловій комунікації.
24. Особливості ділової комунікації в транснаціональних компаніях.
25. Комунікативність як soft skills сучасного менеджера.
26. Проблема захисту комерційної таємниці в умовах інформаційного суспільства.
27. Культура ділової комунікації.

ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ РЕФЕРАТИВНОЇ РОБОТИ

Композиційна структура реферату є досить довільною і залежить обсягу матеріалу, логіки його викладу, цілей і завдань автора. Разом з тим існують загальні вимоги до неї. Так реферат обов'язково має містити такі структурні елементи, як: **Титульна сторінка** (приклад оформлення у Додатку А), а також:

Зміст реферату відкриває наступну за титулом сторінку роботи, яка не нумерується. У змісті мають бути зазначені назви частин роботи (підрозділів чи параграфів) з нумерацією початкової сторінки частини тексту. Заголовки (назви) частин, зазначені у змісті, дублюються в тексті реферату. Назви розділів виділяються напівжирним шрифтом. Наприклад:

Розділ 1. Основні етапи розвитку PR як практичної діяльності

1.1 Поняття паблік рилейшнз.....5

Зміст реферату друкується на одній сторінці. Більше на цій сторінці нічого не друкується. Її частина залишається порожньою.

Вступ (або вступна частина реферату) – один із найважливіших елементів структури даної роботи. Вступ має містити в собі такі позиції (Табл. 1):

- Постановка і обґрунтування вибору теми.
- Оцінка її актуальності та значущості в полі наукових проблем.
- Ступінь її наукового опрацювання та розробки в літературі.
- Формулювання мети і завдань реферату.
- Визначення предмету і об'єкту дослідження.
- Способи та методи дослідження, які планує використовувати автор.

Вступ до реферату займає від 1,5 до 2 сторінок загального обсягу реферату. У тексті вступу напівжирним шрифтом виділяються основні елементи: актуальність і обґрунтування теми, мета, завдання дослідження тощо. Перша сторінка вступу до реферату має

порядковий номер «3» в загальній нумерації сторінок (саме на сторінці вступу вперше ставиться нумерація сторінки).

Таблиця 1

Складові ВСТУПУ реферативної роботи

Структура	Наявність елементів у реферативній роботі
Актуальність теми	+
Огляд наукових джерел з теми дослідження	+
Мета і завдання дослідження	+
Об'єкт дослідження	+
Предмет дослідження	+
Методологічні засади дослідження (див. Додаток Б)	+
Дослідно-експериментальна база (факти, матеріали) дослідження	+ або –
Практичне значення одержаних результатів	+ або –
Апробація результатів роботи (акт про впровадження результатів, публікація, виступ на конференції)	-
Структура реферативної роботи	+

У вступі формулюють об'єкт і предмет дослідження, де перший трактують як явище, що породжує проблемну ситуацію, обрану для вивчення, другий – як те, що знаходиться в межах об'єкта, тобто предмет є частиною об'єкта. Основна увага автора скерована на предмет дослідження, оскільки саме він визначає тему наукової роботи.

Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове.

Основна частина реферативної роботи присвячена аналізу предмета дослідження, необхідного та достатнього для розкриття його суті. Вона складається з розділів (РОЗДІЛ 1), підрозділів (1.1), пунктів (1.1.1) і т. ін. Для реферативної роботи достатньо двох розділів. Кожен із розділів обов'язково повинен мати подальшу структурну диференціацію, яка передбачала б мінімум дві позиції. Розділи повинні бути симетричними як за структурним поділом, так і за обсягом.

Важливою при написанні наукового тексту є вимога послідовного, логічного викладу матеріалу. Іншими словами – дотримання основних законів логіки – передусім закону тотожності, який вимагає, щоб в межах одного розмірковування предмет думки залишався незмінним (тотожним початковому). Іноді бувають випадки порушення цього закону – підміни тези, коли на початку речення мова йде про одне, а в кінці – зовсім про інше. Тоді втрачається послідовна логіка викладу і текст дуже важко сприймати. Також важливим є дотримання закону протиріччя, який вимагає, щоб певна думка, вислів, речення не можуть мати внутрішнього протиріччя, або суперечити один одному, і закону виключного третього, згідно з яким при наявності двох положень, що суперечать або виключають один одного, не може бути третього положення, яке б узгоджувало б перші два.

Разом з логічністю і послідовністю у викладі матеріалу реферату також увагу треба звернути на, мабуть, найважливішу вимогу, яка висувається до наукових (і не тільки) текстів. А саме – наявність достатньої, чіткої і переконливої аргументації у процесі викладу власних ідей та положень (у логіці це називається законом достатньої підстави). Будь-яка авторська думка чи позиція має право на існування, але вона буде сприйнята і оцінена науковим співтовариством лише в разі належного її теоретичного обґрунтування і аргументованого доведення.

Як вже зазначалося вище, найбільш поширеною схемою структурування основної частини реферату є два (іноді три) розділи і декілька підрозділів. Враховуючи обмежений обсяг даної роботи, більш детальне членування є недоцільним. Разом з тим, студент має можливість вирішувати це питання на власний розсуд. Варто лише відзначити, що окремі частини тексту мають бути приблизно однаковими за об'ємом текстового матеріалу, хоча іноді це зробити досить важко. У роботах, які мають не лише теоретичне, а й прикладне, практичне значення (застосування) зробити частини однаковими майже неможливо. Все залежить від змістовного наповнення цих частин і від завдань, які автор намагається тут вирішити.

Традиційно перший розділ роботи є своєрідним введенням у проблему, яка є основною у розробці теми реферату. Тут виявляються основні, вузлові аспекти проблематики, аналізуються теоретичні засади і основні підходи до її вирішення, подається ретроспектива поглядів на неї теоретиків і практиків минулого і сучасності, іноді розкривається понятійно-категоріальний апарат, який буде використовуватись автором в подальшому. У свою чергу другий (третій, четвертий і т.д.) розділ вже «працює» на безпосереднє розкриття теми, власне саме тут вирішуються основні дослідницькі задачі і узагальнюються результати дослідження. Така модель компонування основної частини реферату є найбільш продуктивною для якісного і ґрунтовного опрацювання обраної теми.

Також важливо враховувати необхідність написання в кінці кожного розділу (чи великої за обсягом частини тексту) невеликих проміжних висновків (приблизно 1-2 абзаци), в яких будуть відображатися результати вже зробленої роботи і фіксуватися перспективні напрямки подальшої діяльності. Такі проміжні висновки мають стати своєрідним «логічним місточком», перекинутим автором реферату від однієї частини тексту до іншої.

Текст реферату повинен включати: а) цитати і посилання, відзначені лапками та індексом посилання на книгу з точними вихідними даними і обов'язковою вказівкою сторінки; б) цитати і посилання, переказані власними словами автора реферату (без лапок), але проіндексовані також, з точною вказівкою книги, розділу і конкретних сторінок.

Кожен із розділів повинен містити цитати – дослівно (зі збереженням особливостей авторського написання, без перекручень, довільного скорочення і т. ін.) наведені уривки з оприлюднених наукових текстів для підтвердження певної думки. Їх беруть у лапки, розділові знаки ставлять, як при прямій мові. Непряме цитування подають без лапок, однак максимально точно.

Пропуск слів, речень, абзацив при цитуванні цілком прийнятний, однак без перекручень авторського тексту. Пропуск позначають трьома крапками, взятими в кутові дужки, наприклад: <...>.

У оформленні цитат застосовують той самий вид лапок, що й у тексті. Прийнятими для наукових текстів лапками є ялиночки («»). Якщо в цитованому фрагменті також використовують лапки, то їх роблять відмінним від зовнішніх, наприклад: За С. Мочерним «ефективність інвестицій – комплекс .... Ефект від укладень не впливає на посилення конкурентних позицій, ... тому доцільним є застосування терміну “псевдоефективність”»..

Кожну цитату супроводжують покликанням на джерела, зокрема на першоджерело [3, 5], за недоступності якого можна скористатися перепокликанням і використанням спеціального застереження [цит. за: 10, 13], де перша цифра – це номер джерела зі списку використаних, а друга – номер сторінки першоджерела.

Якщо необхідно згадати кілька джерел зі списку, то їх подають через крапку з комою, наприклад: [1; 3; 5-7].

Висновки

Специфіка наукової діяльності передбачає не тільки розробку і аналіз дослідником тої або іншої теми чи проблематики, а й вміння узагальнювати результати власного дослідження і підводити підсумки роботи.

Звичайно, неможливо запропонувати єдині, узагальнені стандарти і рекомендації з написання висновків для різних видів наукових робіт. Разом з тим існує ряд вимог, дотримання яких є обов'язковим при написанні висновків у науковому дослідженні:

- висновки не можуть бути механічним поєднанням (сумою) проміжних висновків в кінці розділів чи параграфів тексту. Вони мають відображати щось принципово нове, узагальнене, на відміну від проміжних висновків, котрі є фіксацією лише локальних результатів;

- загальні висновки мають співвідноситись (узгоджуватись) з метою та завданнями дослідження, зафіксованими у вступі до роботи. Недопустимою є ситуація, коли в завданнях дослідження формулюється одне, а у висновках – зовсім інше. Саме тут формулюється так зване «вихідне знання» – підсумкове, на відміну від «ввідного», що фіксується у вступі. Тобто, реалізація кожного завдання дослідження має відобразитися окремим пунктом висновків до дослідження;

- виклад позицій у висновках має бути чітким, ясним і логічно впорядкованим. Висновки – це синтез отриманої в основній частині наукової інформації. На перший план тут має виступити конкретика результатів, а не загальні фрази чи розмиті, нечіткі (і, відповідно, незрозумілі) смислові конструкції. Оптимальною моделлю конструювання схеми висновків по реферату є індуктивний шлях сходження – від окремого, часткового, локального до цілісного узагальнення результатів;

- ще одним важливим моментом, який треба враховувати, є «прояв» власної думки, власного ставлення автора до тих проблем і питань, які досліджувались в роботі. Суха констатація фактів поза «олюдненням» отриманих результатів – далеко не кращий шлях ефективної презентації власних досягнень.

Перелік використаних джерел

Бібліографічний список має містити не менше 20 джерел та бути побудованим за алфавітом (авторів чи назв книжок). Проте, слід дотриматися вимоги – спершу подаються закони та нормативні акти, стандарти, положення, а потім основний список джерел. Уся література має бути видана не раніше 2000 року. Посилання на електронні ресурси допустимі лише за наявності авторства та у загальному списку вони мають складати не більше 20%.

Використана для підготовки до написання реферату література має знайти своє відображення у тексті шляхом прямого цитування (більшість з джерел), разом з тим, кожне посилання (цитата) в тексті роботи має бути відображена вказівкою джерела в переліку літератури.

Список використаних джерел формують у такому порядку:

– законодавчі матеріали: у хронологічному порядку – від найбільш давнього опублікування до новітнього;

– нормативні документи: у хронологічному порядку – від найбільш давнього опублікування до новітнього;

– інші джерела в алфавітному порядку за прізвищами перших авторів або заголовків. Спочатку подають джерела кирилицею, потім – латиницею.

Іноземні джерела наводять мовою оригіналу.

Електронні ресурси відображають у списку використаних джерел відповідно до вимог стандарту. Покликання на сайти, інформація з яких не має конкретного автора та назви, оформлюють у текстовій частині кваліфікаційної роботи у круглих дужках, тобто сайти до загального списку використаних джерел не вносять.

Кількість інтернет-джерел має складати не більше 25% від загальної кількості.

Відомості про джерела, включені до списку, подають відповідно до вимог

державного стандарту ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» (див. Додаток Б).

Додатки є необов'язковим компонентом реферативної роботи. До них зазвичай включають матеріали, які через великий обсяг або форму подання не можна ввести до основної частини (таблиці, схеми, фото і т. ін.).

Додатки оформлюють як продовження реферативної роботи, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті.

Кожен додаток починають з нової сторінки, вказуючи його порядковий номер (буквена нумерація) та назву.

Номер додатка у форматі *слово «Додаток» і велика літера української абетки (крім Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь)* та його назву друкують *зверху з великої літери по центру рядка*.

Текст кожного додатка *за необхідності* розділяють на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У цьому разі перед кожним номером ставлять номер додатка і крапку, наприклад, А.2 – другий розділ додатка А. Ілюстрації, таблиці і формули, які розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. А.1.2 – другий рисунок першого розділу додатка А.

Якщо в реферативній роботі два і більше додатки, то перед додатками на окремій сторінці посередині друкують слово **ДОДАТКИ** (без лапок, напівжирним шрифтом).

У кінці кожного додатка з абзацного відступу вказують джерело поданої у ньому інформації, наприклад: *Джерело: ..... (повний бібліографічний опис статті із вказаною сторінкою)*. Якщо додаток складено з використанням декількох джерел, їх повний опис подають через крапку з комою.

Ілюструють реферативну роботу за ретельно продуманим тематичним планом: кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації. Використовують ілюстрації лише високої якості.

Ілюстрації основної частини роботи подають безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. У частині тексту, що містить відомості про ілюстрацію, розміщують покликання: як словосполучення в круглих дужках (Рис. 3.1) або як мовний зворот, наприклад: ...як бачимо з рис. 3.1 або ...як це показано на рис. 3.1.

! *Не варто оформлювати покликання на ілюстрації як самостійні фрази.*

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу (за винятком ілюстрацій, поданих у додатках). Номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, що розділені крапкою. Наприкінці номера також ставлять крапку і подають тематичний заголовок ілюстрації, наприклад: Рис. 2.6. Модель оптимізації... (шостий рисунок другого розділу). За необхідності ілюстрації доповнюють коментарем.

Номер ілюстрації, її назву і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією (14 пт, звичайний, вирівнювання центрове).

Таблиці, вміщені в основній частині роботи, безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

Таблицю розміщують таким чином, щоб її можна було читати без повороту або з поворотом за годинниковою стрілкою.

Перед таблицею ставлять порожній рядок, а в наступному (у правому верхньому куті) зазначають «Таблиця» та вказують її порядковий номер (14 пт, курсив). Нижче зазначають назву таблиці (14 пт, напівжирний, по центру, абзацний відступ – 0). Після назви вміщують саму таблицю.

! *Кожну таблицю називають.*

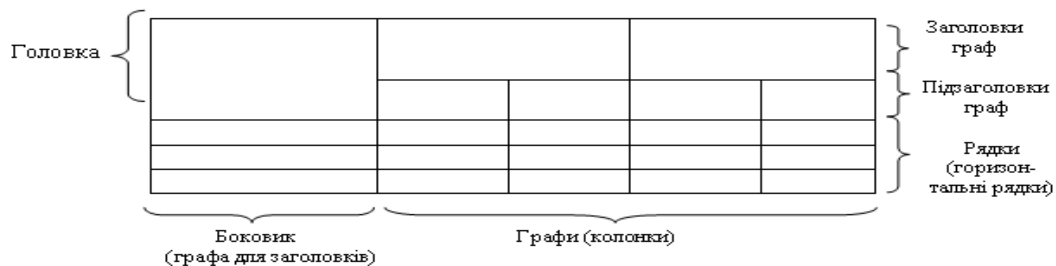

Рис. 1. Структурна схема таблиці

При перенесенні частини таблиці на інший аркуш над таблицею вказують «Продовження табл. 1.2».

Таблиця 1.2

Тематична назва таблиці		
<i>Продовження табл. 1.2</i>		

Рис. 2. Приклад перенесення таблиці

Стилістичні вимоги до реферативної роботи

Під час написання рефератів нерідко виникають труднощі з вибором мовних структур, оволодіння якими за певних старань є справою часу. Мовностильові особливості наукової, навчально-дослідної роботи залежать від володіння їх авторами лексикою, іншими виражальними засобами. Наприклад, в історіографічній частині реферату, як і будь-якої іншої наукової роботи, доцільне використання таких мовних структур:

1. Структури, які використовують для акцентування на основних проблемах і питаннях, що аналізуються автором:

- автор** розглядає питання (чого?)
окреслює питання, пов'язані (з чим?)
аналізує проблеми (чого?)
розкриває своє розуміння (чого?)
викладає основні положення (чого?)
веде мову (про що?)

2. Конструкції, які використовують для фіксації проблем, що виокремлюються автором:

- автор** підкреслює, зазначає важливість (чого?)
вказує (на що?)
приділяє особливу увагу (чому?)
концентрує особливу увагу (на чому?)
зосереджує увагу (на чому?)

3. Звороти, які вживають при переліку питань, що одночасно розглядаються автором:

- автор** торкається (чого?)
згадує (про що?)
зазначає (що?)
(крім того) автор торкається (чого?)

4. Структури, які використовують при викладенні системи авторської аргументації, що передбачають ілюстративний та фактичний матеріал, посилання на інші джерела:

автор протиставляє (що чому?)
 зіставляє (що з чим?)
 аргументує свою думку (чим?)
 наводить приклади, цифри, які свідчать (про що?)
 ілюструє свої висновки (чим?)
 підтверджує (що? чим?)
 спирається на класифікацію, запропоновану (де? ким?)
 посилається на статті (чи?)

5. Якщо автор неодноразово повертається до концептуально важливих для нього ідей в різних розділах своєї роботи, то відображення цього в тексті реферату може відбуватись через використання таких мовних структур:

автор спеціально декілька разів зупиняється (на чому?)
 постійно повертається до думки (про що?)
 неодноразово звертає увагу (на що?)
 особливо акцентує на тому, що...

6. У заключній частині реферату наводять основні висновки, які зробив автор першоджерела, узагальнюють головні ідеї реферованої роботи. Найчастіше при цьому використовують такі мовні структури:

автор робить висновок про те, що...
 доходить висновку, що ...

Підбиваючи підсумки,

автор підкреслює важливість (чого?)

На завершення

автор стверджує, що...

Формально-організаційні вимоги до реферату

Реферати пишуться виключно українською мовою обсягом не менше 20 сторінок. Роботу друкують за допомогою комп'ютерної техніки на одній стороні аркуша білого паперу *формату А 4* (210 X 297 мм), наскрізно дотримуючись рівномірної щільності, контрастності (насичений чорний) й чіткості зображення, а також параметрів, зазначених у *табл. 2*.

Таблиця 2

Параметри форматування тексту реферативної роботи

Параметр	Значення
Поля	←30 мм; →10 мм; ↑↓20 мм
Гарнітура шрифту	Times New Roman
Кегль (розмір шрифту)	14 пт.
Відступ основного тексту зліва / справа від берега	0 / 0
Відступ першої стрічки абзацу основного тексту	1,25 см.
Міжрядковий інтервал для основного тексту	1,5 пт.
Міжрядковий інтервал для заголовків розділів і підрозділів	1,5 пт.
Інтервальний відступ заголовків розділів від тексту	0 (див.).

Текст основної частини кваліфікаційної роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти (*за потреби*). Заголовки структурних частин «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «НАЗВИ РОЗДІЛІВ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами по центру рядка.

Кожну структурну частину кваліфікаційної роботи (*але не підрозділи*) починають з нової сторінки.

Написання реферату передбачає виклад матеріалу на основі спеціально підібраної літератури, і з обов'язковим включенням елементів самостійного осмислення його суті.

Реферат подається у зброшурованому вигляді у папці та на диску (або на іншому носії інформації). Наявність електронної версії реферату є обов'язковою. Друкований текст поданого реферату і його електронна версія мають бути ідентичними.

Захист реферату передбачає підготовку презентації, що має висвітлювати основні смислові частини дослідження та доповнювати (а не дублювати) усну доповідь.

Презентацію роботи готують у програмі Microsoft Office Power Point. Слайди не повинні дублювати доповідь здобувача на захисті, а лише доповнювати. Треба застосовувати виразний текст на м'якому тлі та яскраві ілюстрації, що слугуватимуть органічним доповненням до виступу. Кількість слайдів особливого значення не має і на оцінку не впливає, тому не варто робити презентацію надто великого обсягу, головне – щоб вона допомагала сприймати доповідь, а не заважала. Те саме стосується і різних незвичайних ефектів (нестандартне гортання, музичний супровід, рухливі слова тощо) – краще взагалі обійтись без них.

Приклад змісту слайдів: 1 – тема роботи; 2 – мета і завдання; 3 – об'єкт, предмет; 4 – прізвища дослідників, на праці яких спирався здобувач; 5-8 – головні теоретичні положення; 9-12 – висновки, заключний слайд з подякою за увагу.

Графік виконання реферативної роботи

Таблиця 3

№ п/п	Обсяг виконаної роботи	Обсяг годин індивідуальної роботи студентів, год	Терміни виконання, тиждень	Етапи	Максимальний бал	РН за ОП
1	Вибір та затвердження теми, попередній вибір наукових джерел, складання плану дослідження.	2	2-3	1	2	«РН6»
2	Обговорення теми, остаточний відбір наукових джерел, визначення методики та розробка інструментарію дослідження, підготовка чорнового варіанту реферативної роботи	3	4-9	2	4	«РН6» «РН7» «РН12»
3	Редагування та підготовка до захисту (презентація+доповідь)	2	10-11	3	1	«РН7»
4	Захист реферативної роботи	1	12-14	4	3	«РН6»
	Всього	8			10	

Реферативна робота виконується у письмовій формі. Максимальна оцінка за її бездоганне виконання становить 10 балів.

Критерії оцінювання реферативної роботи за результатами перевірки та захисту наведено в таблиці 2.

Таблиця 4

Критерії оцінювання реферативної роботи

Етап	РН	Критерії нарахування балів	Бали	Загальні бали
1	РН6	Показати уміння аргументовано обирати тему, добирати літературу та джерела до теми, стисло формулювати пункти плану.	2	2
2	РН6	Продемонструвати знання теоретичних положень та концепції обраної тематики, уміння аналізувати наукові джерела та досліджувати обрану тему.	1	4
	РН7	Продемонструвати вміння проводити аналітичну та дослідну роботу, якісно оформляти текст, покликання, робити бібліографічний опис джерел.	1	
	РН12	Показати вміння визначати та застосовувати методики і розробляти інструментарій дослідження.	2	
3	РН7	Показати навички взаємодії із науковим керівником, уміння аргументовано обґрунтувати ухвалені рішення та аналізувати достовірність одержаних результатів.	1	1
	РН6	Уміти візуалізувати результати обраної стратегії дослідження, виконання мети та завдань дослідження, доводити гіпотезу та аргументи, робити аргументовані висновки.	3	3
Всього				10

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

1. Бебик В.М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка паблік рилейшнз: Моногр. Київ: МАУП, 2005. 440 с. URL: <http://studentbooks.com.ua/content/view/1035/42/1/0/>
2. Бурмака Т. М., Великих К.О. Комунікативний менеджмент : конспект лекцій; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2019. 69 с.
3. Жигало Н. Комунікативний менеджмент : навч. посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2012. 368 с.
4. Кубко В.П. Комунікативний менеджмент : конспект лекцій для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»; Державний університет «Одеська політехніка». Одеса, 2021.

Додаткова

5. Воронкова В.Г., Беліченко А.Г., Мельник В.В., Ажажа М.А. Етика ділового спілкування : навчальний посібник. Львів : Магнолія, 2021. 312 с.
6. Гіл Л., Брандо Г., Трулав Е, Лейнбек К. Командна робота. Як впровадити зміни в компанії, щоб вас підтримали. Київ : Наш Формат, 2019. 328 с.
7. Глазгл Ф. Конфлікт менеджмент. Довідник для керівників та консультантів. Київ : АДЕФ – Україна, 2020. 528 с.
8. Грабовська С.Л. Психологічні аспекти комунікаційного менеджменту організації. Львів : Видавництво ЛНУ імені Івана Франка, 2014. 544 с.

9. Гриценко Т., Гриценко С., Іщенко Т. Етика ділового спілкування: Навчальний посібник. К. : Центр навчальної літератури, 2019. 344 с.
10. Карлгаард Р. Людський фактор. Секрети тривалого успіху видатних компаній. Київ : Книголав, 2017. 336 с.
11. Маккрістал С. Команда команд : нові правила взаємодії у складному світі. Київ : Моноліт-Bizz, 2018. 416 с.
12. Пантелюк М.І., Маруніч І.І., Гайдаєнко І.В. Ділове спілкування та культура мовлення. Харків : Видавництво ЦУЛ, 2020. 224 с.
13. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. Киев: Ваклер, 2001. 656 с.

Інформаційні ресурси

1. Інтернет-портал для управлінців. URL: <http://www.management.com.ua/>
2. Журнал «HRMagazine». URL: <http://www.hrm.ua/>
3. Журнал «Управління компанією» URL: <http://management.web-standart.net/>
4. Журнал «Інформаційні технології для менеджмента». URL: <https://it4m.com.ua/>
5. Management-Issues. URL: <https://www.management-issues.com/>
6. Портал ProPR. URL: <http://propr.com.ua>
7. Агенція PR-Service. URL: <http://www.pr-service.com.ua/>

ДОДАТКИ

Додаток А

Оформлення титульної сторінки реферативної роботи

Міністерство освіти і науки України
Державний університет «Одеська політехніка»
Гуманітарний факультет
Кафедра міжнародних відносин та права

РЕФЕРАТИВНА РОБОТА
з дисципліни «Комунікативний менеджмент»
на тему:
«Комунікативна стратегія організації»

Здобувач:

Прізвище, ім'я, по батькові ¹ _____
(підпис)

IV курс, ІМ-____, денна форма навчання

Науковий керівник:

Прізвище, ім'я, по батькові _____
(підпис)

науковий ступінь², вчене звання, посада

Одеса – 2021

---

¹ Всі прізвища, імена та по батькові, що вказуються на титульному аркуші, подаються у називному відмінку

Додаток Б

Призначення методів дослідження

МЕТОД	ПРИЗНАЧЕННЯ
ТЕОРЕТИЧНІ	
Аналіз (ретроспективний, класифікаційний, відношення, каузальний, діалектичний)	Визначення цілей, завдань, задуму, передбачуваних результатів при збиранні і обробці фактів.
Синтез	
Абстрагування	Проникнення в суть явищ, виявлення інваріантних рис досліджуваного процесу.
Конкретизація	Для більш точної характеристики об'єкта, що вивчається.
Узагальнення	Обґрунтування понять, суджень, закономірностей, теорій.
Порівняння	Зіставлення досліджуваних предметів та встановлення їхньої подібності або відмінності.
Класифікація	Упорядкування та класифікація явищ на основі визначення їхньої однорідності.
Індукція Дедукція	Проникнення в суть явищ, відкриття їхніх закономірностей, побудови гіпотез і теорій.
Аналогія	Встановлення подібності в певних сторонах, якостях чи відношеннях між нетотожними об'єктами.
Моделювання (прогностичне, концептуальне, інструментальне, рефлексивне, моніторингу, нормативне)	Наочне відображення складних наукових положень (явищ, що вивчаються); конструювання нового ...; прогнозування розвитку/змін тощо.
Проектування	Створення моделей запланованих (майбутніх) процесів і явищ.
Монографічний (інформативний, проблемний)	Дослідження явищ/процесів, побудова теоретичних висновків.
ЕМПІРИЧНІ	
Текстологічний	Для вивчення літератури і документів з метою одержання первинної інформації; аналіз історії і сучасного стану проблеми; створення первинного уявлення про проблему і шляхи її розв'язання.
Контент-аналіз	Кількісне вивчення великих обсягів текстів в широкому розумінні (документів, відео-, аудіоматеріалів, зображень). Даний метод є провідним у дослідженні змісту повідомлень ЗМК, записів на сайтах соціальних мереж, відповідей на опитування тощо.
Спостереження	Збирання інформації, даних; забезпечення теоретичного дослідження емпіричною інформацією; перевірка адекватності і істинності теорії на практиці; вивчення об'єктів в їх цілісності, в природному функціонуванні тощо.
Вивчення та узагальнення досвіду	Виявлення наявного рівня діяльності; встановлення закономірностей тощо.
Наукова експедиція	Одержання інформації/даних на місцях (організація, виробництво та ін.) максимально наближених до реальності.
Бесіда	Одержання інформації/даних.

Опитування; інтерв'ю анкетування тестування	
Експертні	Обґрунтування висновків про шляхи розв'язання актуальних проблем.
Експеримент (природний, лабораторний)	Одержання нових знань про причинно-наслідкові відношення між чинниками, умовами чи процесами.
Математичної обробки	Кількісне оцінювання предметів/процесів дослідження.
СПЕЦІАЛЬНІ	
Наукометрія	Кількісне вивчення процесів і результатів наукової діяльності.
Інформетрія	Аналіз, виявлення закономірностей інформаційної діяльності, формулювання законів інформаційної діяльності та наукової інформації.
Вебометрія	Вивчення характеристик та особливостей вебмережі.
Бібліометрія:	Кількісний аналіз інформаційних джерел для отримання даних щодо ефективності, динаміки, структури і закономірностей розвитку об'єктів, що досліджуються.
Лексичний аналіз; семантичний аналіз; логіко-сміслове моделювання	Якісна характеристика первинних документів.
Аналіз зростання, старіння, рангового розподілу («Модель експоненціального зростання Д. Прайса», закон Бредфорта); Тезаурусний метод; аналіз видової структури інформаційного потоку	Аналіз вторинних джерел інформації.
«Co-citation»; аналіз співавторства; бібліографічного співвідношення	Аналіз цитування.

Додаток В

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел
 Згідно з ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання.
 Загальні положення та правила складання»

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги <i>Один автор</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Дичківська О. О. Інноваційний менеджмент : конспект лекцій. Київ : ДІА, 2018. 82 с. 2. Бондаренко В. Г. Історія України. Львів, 2017. 153 с. 3. Лазор О. Я. Державне управління у сфері реалізації екологічної політики в Україні: організаційно-правові засади : монографія. Львів : Ліга-Прес, 2003. 542 с. 4. Ваш О. М. Етика : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2018. 104 с. 5. Гурманова Л. І. Релігієзнавство : навч. посіб. 2-ге вид., переробл. та допов. Київ : ЦУЛ, 2017. 193 с.
<i>Два автори</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Мартиненко З. Е., Макар І. В. Управління підприємством: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2017. 296 с. 2. Палеха В. І., Карпова П. В. Менеджмент організацій : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 120 с. 3. Білоус С. І., Корнійчук В. П. Філософія освіти : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2016. 176 с. 4. Мороз І. С., Василенко Н. Ю. Маркетинг : конспект лекцій. Київ : Молодь, 2016. 102 с. 5. Вердіна С. А., Волков А. А. Контролінг : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 131 с. 6. Вердіна С. А., Волков А. А. Контролінг : навч. посіб. Вид. 3-тє., переробл. та допов. Херсон, 2017. 212 с.
<i>Три автори</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Тарнавська Г. Я., Марценюк Н. С., Герасимова Т. М. Фінанси : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2017. 412 с. 2. Пустовенко В. В., Максименко І. Л., Яким А. С. Безпека життєдіяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2017. 348 с.
<i>Чотири автори</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гуревич Д. Т., Чебан О. С., Грибан О. М., Макарова В. В. Інновації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 389 с. 2. Бікулов Д. Т., Чкан А. С., Олійник О. М., Маркова С. В. Менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 360 с. 3. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю., Ткаченко І. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84с.
<i>П'ять і більше авторів</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Операційний менеджмент : підручник / С. М. Поплавська та ін. Київ : ЦУЛ, 2011. 267 с. 2. Охорона праці : навч. посіб. / О. І. Подольська та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2017. 264 с. 3. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України : станом на 10 жовт. 2017 р. / К. І. Мягченко та ін. ; за заг. ред. І. М. Ливанова. Київ : ЦУЛ, 2017. 428 с.
<i>Автор(и) та редактор(и)/упорядники</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Веретенко В. В. Міжнародний маркетинг : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Марценюка. Київ, 2015. 374 с. 2. Бутенко М. П., Качур В. П., Петренко С. В. Психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Дутко. Київ : ЦУЛ, 2017. 332 с. 3. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ: ЦУЛ, 2015. 560 с. 4. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с.

<i>Без автора</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. 30 років історичному факультету: історія та сьогодення (1986-2016) : ювіл. вип. / під заг. ред. В. В. Черепані. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 340 с. 2. Етнографія : конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Гарапка; уклад. А. І. Гарапка. Київ : ЦУЛ, 2018. 320 с. 3. Міжнародні відносини : монографія / за ред. М. А. Березовського. Київ : ЦУЛ, 2016. 162 с. 4. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України / за заг. ред. Т. А. Тарнавського. Київ : ЦУЛ, 2016. 186 с. 5. Товарознавство / уряд. В. Олексик. Київ, 2014. 804 с.
Багатотомні видання	<ol style="list-style-type: none"> 1. Енциклопедія рослин / редкол.: І. М. Деркач та ін. Київ : ЦУЛ, 2016. Т. 8. 812 с. 2. Безруков В. Д. Поэзия : в 2 т. / ред. изд.: Л. Г. Мороз, А. Г. Мягченко; авт. вступ. ст. А. В. Сипина. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницького, 2016. Т. 2. 206 с. 3. Новицкий О. М. Сочинения : в 4 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков; авт. вступ. ст. Н. Г. Мозговая. Киев ; Мелитополь: НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницького, 2017. Т. 1. 382 с. 4. Бюджетна система України: історія, стан та перспективи : у 3 т. / Акад. прав. наук України. Львів : Право, 2012. Т. 2 : Бюджетний менеджмент / заг. ред. Ю. П. Бубряка. 476 с. 5. Кучеренко Н. П. Казначейська справа : в 6 т. Київ : Право, 2016. Т. 3 : Контроль у системі Державного казначейства. 432 с.
Автореферати дисертацій	<ol style="list-style-type: none"> 1. Петров О. Г. Музикотерапія : автореф. дис. ... канд. псих. наук : 12.00.06. Київ, 2009. 40 с. 2. Поплавська С. Д. Формування готовності студентів медичних коледжів до комунікативної взаємодії у професійній діяльності : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Житомир: Житомир. держ. ун-т ім. Івана Франка, 2009. 22 с. 3. Козлова О. Г. Підготовка вчителя до інноваційної діяльності в системі післядипломної освіти: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01. К., 1999. 235 с.
Дисертації	<ol style="list-style-type: none"> 1. Петрук Л. А. Дослідження статичного деформування складених тіл : дис. ... канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Львів, 2004. 140 с. 2. Винниченко О. М. Контроль соціально-економічного розвитку промислових підприємств : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Київ, 2018. 344 с. 3. Дишко О. Л. Формування готовності бакалаврів з туризму до професійної взаємодії зі споживачами туристичних послуг: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Луцьк, 2016. 230 с. 4. Гавриш І. В. Теоретико-методологічні основи формування готовності майбутніх учителів до інноваційної професійної діяльності: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Харків, 2006. 563 с.
Законодавчі та нормативні документи	<ol style="list-style-type: none"> 1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2015. 98 с. 2. Про вищу освіту : Закон України від 05.09.2016 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i>. 2016. 27 верес. (№ 178-179). С. 10-22. 3. Податковий кодекс України : Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i>. 2011. № 48-49. Ст. 536. 4. Про освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2018. URL:http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 15.11.2020). 5. Питання соціального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2017 р. № 1060. <i>Офіційний вісник України</i>. 2018. № 5. С. 430-443. 6. Про інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2019-2020 роки : Указ Президента України від 21.02.2018 р. № 43/2018. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2018. 23 лют. (№ 35). С. 10. 7. Про затвердження Вимог до оформлення кандидатської дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2018 р. № 50. <i>Офіційний вісник України</i>. 2018. № 25. С. 139-141. 8. Інструкція щодо порядку оформлення і ведення особових справ отримувачів усіх видів соціальної допомоги : затв. наказом М-ва. праці та соц. політики від 19.09.2006 р. № 156. <i>Баланс-бюджет</i>. 2006. 19 верес. (№ 18). С. 15-16.

	9. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i> . 2017. № 4. С. 530-543.
Архівні документи	1. Лист Голови Спілки «Первоцвіт» Г. Ф. Петренка на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Поповича щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. ЦДАГО України (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71. 2. Лист Голови Спілки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. ЦДАГО України (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71. 3. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. ЦДАВО України (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8-12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1-3. 4. Наукове товариство ім. Шевченка. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника НАН України. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1-7.
Патенти	1. Зернозбиральний комбайн: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, 01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с. 2. Спосіб лікування гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с. 3. Люмінесцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.
Препринти	1. Марченко М. І., Кополович А. Д., Яким Б. М. Про точність визначення радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1). 2. Федорченко Б. А., Смотрич В. Н. Радиационное повреждение материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).
Стандарти	1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). 2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с. 3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).
Каталоги	1. Прокопенко И. П. Каталог растений для работ по экодизайну / Донец. ботан. сад НАН Украины. Донецк : Лебедь, 2005. 228 с. 2. Історична спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Петров, О. В. Олійник. Харків, 2000. 64 с. 3. Пам'ятки історії та мистецтва Закарпатської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Петрик та ін.; Упр. культури Закарпат. облдержадмін., Закарпат. іст. музей. Ужгород, 2003. 160 с.
Бібліографічні покажчики	1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності : бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала; Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 60 с. 2. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10). 3. Лисодед О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків : Одісей, 2003. 128 с. 4. Яценко О. М., Любовець Н. І. Українські персональні бібліографічні покажчики (1856-2013). Київ : Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського, 2015. 472 с. (Джерела української біографістики ; вип. 3).

Аналітичний бібліографічний запис. Складова частина видання (глави, розділу, статті) розділовий знак «дві навскісні риски» (//) замінюють крапкою, а відомості про документ (його назву), виділяють шрифтом <i>курсив</i> .	
Частина видання: книги	<ol style="list-style-type: none"> 1. Баймуратов М. А. Имплементация норм международного права и роль Конституционного Суда Украины в толковании международных договоров / М.А. Баймуратов. <i>Михайло Баймуратов: право як буття вченого</i> : зб. наук. пр. до 55-річчя проф. М. О. Баймуратова / упоряд. та відп. ред. Ю. О. Волошин. Київ, 2009. С.477-493. 2. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с экологическим правом</i> : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205-212. 3. Коломоєць Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна делікатність. <i>Адміністративне право України</i> : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ, 2009. С.195-197. 4. Алексєєв В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в Україні. <i>Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні</i> : монографія. Чернівці, 2012. С. 151-169.
Частина видання матеріалів конференцій (тези доповіді)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Лалак Н. В. Шляхи підвищення мотивації молодших школярів до навчання. <i>Анотовані результати науково-дослідної роботи інституту педагогіки за 2011 рік</i> : збірник тез повідомлень, Київ, 2012. С.202-203. 2. Максименко Д. В. Методи оперативної діагностики виробничої діяльності підприємства. <i>Зростання ролі бухгалтерського обліку в сучасній економіці</i> : збірник тез та доповідей I Міжнародної науково-практичної конференції (м Київ, 21 лютого 2013 р.). Київ, 2013. С.331-335. 3. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття: порівняльно-правовий аналіз. <i>Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133-136. 4. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i>: тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С.134-137. 5. Кононенко Н. Методология толерантности в системе общественных отношений. <i>Формирование толерантного сознания в обществе</i>: материалы VII междунар. антитеррорист. форума (Братислава, 18 нояб. 2010 г.). Киев, 2011. С. 145-150. 6. Микитів Г. В., Кондратенко Ю. Позатекстові елементи як засіб формування медіакультури читачів науково-популярних журналів. <i>Актуальні проблеми медіаосвіти в Україні та світі</i> : зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016 р. Запоріжжя, 2016. С. 50-53. 7. Соколова Ю. Особливості впровадження проблемного навчання хімії в старшій профільній школі. <i>Актуальні проблеми та перспективи розвитку медичних, фармацевтичних та природничих наук</i> : матеріали III регіон. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 29 листоп. 2014 р. Запоріжжя, 2014. С. 211-212.
Частина довідкового видання	<ol style="list-style-type: none"> 1. Павлик І. М. Право інтелектуальної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 683. 2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. <i>Основи педагогіки освіти</i> : словник термінів / за ред.: Т. О. Дмитрука, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54-55. 3. Сірий М. І. Судова влада. <i>Юридична енциклопедія</i>. Київ, 2003. Т. 5. С.699.
Частина видання: продовжуваного видання	<ol style="list-style-type: none"> 1. Коломоєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формування їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету</i>. Юридичні науки. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36-46. 2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету</i>. Фізико-математичні науки. Запоріжжя, 2015. № 3. С.153-159. 3. Левчук С. А., Рак Л. О., Хмельницький А. А. Моделювання статичного деформування складеної конструкції з двох пластин за допомогою матриць типу

	<p>Гріна. <i>Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій</i>. Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212-218.</p> <p>4. Тарасов О. В. Міжнародна правосуб'єктність людини в практиці Нюрнберзького трибуналу. <i>Проблеми законності</i>. Харків, 2011. Вип. 115. С. 200-206.</p>
<p>Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)</p>	<p>1. Кучеренко О. О. Конституційні права людини і громадянина. <i>Часопис Київського університету права</i>. 2007. № 4. С. 88-92.</p> <p>2. Коваль Л., Коваль П. Переваги дистанційної роботи. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5.</p> <p>3. Bletska D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe₂. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i>. 2017. Vol. 18, No 2. P. 109-118.</p> <p>4. Хорошилова С. А., Малафійк Л. О., Хмельов А. А. Моделювання складеної конструкції за допомогою матриць типу Гріна. <i>Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій</i>. Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212-218.</p> <p>5. Андрушук І. В. Взаємодія як педагогічна категорія. <i>Педагогічний дискурс</i>. 2013. №14. С. 15-19.</p> <p>6. Андрущенко В. П. Модернізація педагогічної освіти України в контексті Болонського процесу. <i>Вища освіта України</i>. 2004. № 1. С. 5-9.</p> <p>7. Бех І. Виховні закони у благодійному житті особистості. <i>Рідна школа</i>. 2011. № 6. С. 39-42.</p> <p>8. Дем'яненко Н. М. Самостійна робота магістрантів в умовах модульного навчання: організація і управління. <i>Вища освіта України</i>. 2011. № 3. Т.1. С. 8-81.</p>
<p>Електронні ресурси</p>	<p>1. Україна очима дітей : фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.12.2019).</p> <p>2. Хміль А. А. Функції державної служби за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i>. 2017. № 5. С. 115-118. URL: http://lsey.org.ua/5_2017/32.pdf. (дата звернення: 23.12.2019).</p> <p>3. Хміль І. О. Шляхи подолання правового нігілізму в Україні. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2016. № 3. С. 20-27. URL: http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VestUr20_15v3/5.pdf. (дата звернення: 15.11.2019).</p> <p>4. Яцків Я.С., Маліцький Б.А., Бублик С.Г. Трансформація наукової системи України протягом 90-х років ХХ століття: період переходу до ринку. <i>Наука та інновації</i>. 2016. Т.12, №6. С. 6-14. DOI: https://doi.org/10.15407/scin12.06.006</p>